

man, efter min Formening, ved at ansætte duelige Fruentimmere som Lærerinder ved de yngste Klasser. *Mange smiler maaske over dette Forslag*, men jeg har godt Haab om at de efter nærmere Overvejelse ville billige det. Jeg skal tillade mig i al Korthed at fremføre de Grunde, der formentlig taler for mit Forslag.

Hvad det Økonomiske angaar, da mener jeg, at et Fruentimmer, der er tarvelig vant, kan komme ud af det med den ovenanførte Løn, *som bestemt er utilstrækkelig for et Mandfolk*. Et Fruentimmer kan selv sy sine Klæder, ialfald selv reparere og vadske dem, hun kan selv koge sin Mad o. s. v. Desuden kan et Fruentimmer paa Landet *gøre sig mangen en Bifortjeneste ved at spinde og sy*, hvorimod en Lærer paa Landet sjælden har Lejlighed til at fortjene noget i sine Fritimer.

Men hvad der mest taler for mit Forslag synes mig at være det, *at et Fruentimmer bedre end et Mandfolk forstaar at omgaas Smaa børn*. Den Blidhed og Barnlighed, som udgør Grundtrækket saavel i Barnets som i Kvindens Karakter knytter et Baand imellem Børnene og Læreren; Kvinden staar Barnet aandeligt nærmere end Manden, og hun kan derfor bedre end han sætte sig ind i Barnets Tankegang og ledes derfor ikke saa let som han til at gøre enten for høje eller for lave Fordringer. Dette bør vistnok komme saa meget mere i Betragtning, som de omtalte Andenlærere naturligvis vilde være ganske unge Mennesker, og det vil dog ingen nægte, at saadanne unge Herrer er ikke nær saa godt skikkede til at omgaas smaa Børn, som Fruentimmere er det. Jo yngre Barnet er, desto vanskeligere er det for et Mandfolk at omgaas det; men det modsatte gælder, naar Talen er om et Fruentimmer.

Skulde det ikke billiges, at Lærerinden fik baade Drengene og Piger i yngste Klasse under sin Opsigt, da kunde det jo indrettes saaledes, at hun fik alle Pigerne baade i ældste og yngste Klasse og Læreren alle Drengene.

I Skolens Interesse vil jeg opfordre mine ærede Medlærere til at ytre sig om dette Forslag, hvad enten det maatte være for eller imod.

Mette Andreassen.

Kort Tid efter det store Møde heri Odense døde Kredsens trofaste Medhjælper, forhenv. Gaardkone Mette Andreassen fra Ejby. Hendes Barndomshjem var i Revninge ved Kerteminde, Hjemstedet for den første kristelige og folkelige Opvækkelse. Hun var den første kvindelige Højskoleelev, idet hun i 1854—55 var Elev hos Kristen Kold i Dalby sammen med Karlene, ene Kvinde. Hun var ogsaa den første, der meldte sig, da Kredsen oprettedes her, glad ved at hun kunde slutte sig til Meningsfæller. I en Aarrække sad hun i Bestyrelsen, saa længe Helbredet tillod det, altid med usvækket Interesse, selv for den mindste Sag, der drøftedes. Alt godt, der rørte sig i vort Folk, havde hun Øje for; Højskolesagen, Kvindesagen og den politiske Udvikling fulgte hun med største Interesse. Ja, jeg tror hun kendte hver eneste Folkehøjskole og deres Forstander og huskede Navnene paa alle vore Folketingsmænd og vidste, hvilken Kreds de hørte til.

Følgende lille Vers, der i den sidste Tid var hende saa kært, passer godt paa hele hendes Færd:

Leve Livet paa det jævne,
være virksom efter Evne,
stræbe efter andre at fornøje,
dømme med det milde Øje,
gærne samles med de unge,
ikke glemmende de gamle,
rede til for alt at takke;
saadant Sind man derpaa kender,
at det vinder mange Venner.

Odensekredsen vil med Tak minde Mette Andreassen for, hvad hun har været for os; hun var af dem, der gav saa meget og forlangte saa lidt.

Hun blev 75 Aar gammel og hviler paa Revninge Kirkegaard. K. F.

Den 3dje internationale Kongres om Opdragelsen.

Under Udstillingen i Bryssel 1910 tænkes afholdt en Kongres om Opdragelse, sidst i August Maaned. Kongressen deles i fire Afdelinger: 1. Studiet af Barnealderen,